Superlativul ca normalitate

(Grigore Constantinescu – 3 aprilie 2007)

Poate că nu se întâmplă prea des ca un eveniment diplomatic important să aibă și caratele evenimentului cultural de excepție. În sala Operei bucureștene am asistat la un asemenea moment prilejuit de inaugurarea programului „O sărbătoare culturală. Parteneriatul Olanda – România". Prilejuit de sărbătorirea aderării României în UE., programul, care se desfăşoară întreg anul 2007, cuprinde diverse ipostaze ale vieții Regatului Țărilor de Jos, fiind sprijinit de înalte foruri oficiale române și olandeze.

Pe scena Operei, evoluția Companiei „Nederlands Dans Theater" era precedată de faima coregrafului Jiri Kylian, unul dintre marii artiști contemporani ai artei dansului modern. De la renume la realitate, drumul a străbătut un parcurs impresionant, dominând din prima clipă spectatorii. Există, la astfel de turnee senzaționale, un semn distinctiv care produce asupra asistenței declicul unei receptivități maxime.

În cele trei părți ale reprezentației am urmărit o istorie a gândirii prin dans de cel puțin două decenii, reperele fiind cele două momente semnate de Kylian în 1987 – „Aripi de ceară" și 2006 – „Smoală și pene".

Secțiunea mijlocie a programului ne-a dezvăluit și personalitatea altul coregraf al companiei, Lightfoot Leon, cu momentul intitulat „Vorbește". Comunicarea prin gest, fuziunea perfectă sunet-muzică-expresie de dans este desigur condiționată de creatorul spectacolului și de forța meditației cu inflexiuni filosofice a motivațiilor ideatice. Dar acestea ar deveni imposibile la un asemenea grad de perfecțiune a împlinirii viziunii, dacă cei ce îi dau viață, interpreții, nu sunt pe măsura idealului urmărit. Iată, aici se întâmplă miracolul, fiecare dansator este un mesager al întregului, mișcarea sa devine ceva natural și încărcat de sens vital.

Se poate vorbi pentru materializarea artistică și de perfecțiune tehnică? Altfel cum s-ar derula, cu o impresionantă liniște a adresării, tot ce vedeam? Probabil că, într-un moment de generoasă relaționare, organizatorii au considerat că vizita artiștilor olandezi este cel mai potrivit semn de prețuire pentru noi românii, acum unii dintre partenerii lor europeni.

Lecție de artă, superioară înfăptuire a ceea ce înseamnă estetică modernă, spectacolele companiei olandeze la București ar putea marca, fără exagerare, acel reper de „înainte și după", valabil pentru dansatorii și creatorii noștri de dans, dar în egală măsură și pentru public.